

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 28 JULI.

De doctrinaire associatie van Hasselt heeft veel ophef aangekondigd dat zij ten strijde ging trekken tegen MM. de Theux en de Pitteurs, bij de kiezingen van den 2 augustus. De liberale kandidaten waren MM. de Chestret tegen M. de Pitteurs en M. Mellars tegen M. de Theux.

De twee liberale kandidaten komen aan de associatie te laten weten dat zij geene kandidatuur aannemen. Daar zitten de liberale Hasselaren nu zonder kandidaten.

Provincie- Raad van Limburg.

Dinsdag heeft de provincie- raad van Limburg hare laatste zitting gehouden van 1870.

Na goedkeuring van het proces-verbaal der vorige zitting, neemt M. de Gouverneur het woord. In eene korte en vaderlandsminnende redevoering bedankt hij in naam des konings en namens het gouvernement den provincie- raad die, aangezien den gewichtigen toestand waarin Europa zich bevindt, zijnen zitting verlengd heeft. De heer Gouverneur verzekert den raad in naam van het belgisch gouvernement dat de twee oorlogvoerende vorsten stellig beloofd hebben de onzijdigheid van België te eerbiedigen.

Deze woorden worden met algemeen handgeklap en met den kreet van *leve de Koning* en *leve België* begroet.

De heer voorzitter Jaminé neemt het woord na M. de Gouverneur, en zegt: wij allen zijn gelukkig de woorden van M. de Gouverneur gehoord te hebben.

Eene aanmerking wil ik er bijvoegen; voor ons is het zeker dat de onzijdigheid van België zal geëerbiedigd worden, onze plicht is van onzen kant ook de oorlogvoerende te eerbiedigen, niet alleen in onze werken, maar ook in onze redevoeringen en schriften. Spreker eindigt met de heeren van den Raad aan te moedigen deze vaderlandslievende gedachten in de kantons te verspreiden. Deze redevoering wordt insgelijks met handgeklap begroet.

M. de Mathys doet de voorstel een provinciale comitee te benoemen voor doel hebbende de vrouwen en kinderen van diegenen die onder de wapens geroepen zijn, bij te staan. Hij stelt voor M. de voorzitter en M. de ondervoorzitter te gelasten met het benoemen dezer commissie. — Aangenomen.

M. de Gouverneur bedankt het bureel en de leden van den Raad en verklaart den zitting gesloten.

Het parket heeft een bezoek afgelegd in de milicie-kas (V. Counhaye en C^e) die in failliet verklaard is. De *gérant* van die associatie is op de vlucht. De zegels zijn op de papieren gelegd. Men zegt dat er in de provinciën vele slachtoffers van die societeit zijn gemaakt.

Politieke beweging in België.

De *Montaur* kondigt de volgende nota af:

« Willende zooveel mogelijk de lasten vermindern voortvloeiende uit de binnenroeping der milicianen van de familiën die zich door mannen hebben laten substituëren, welke zelf onderworpen zijn aan deze binnenroeping, heeft het departement van oorlog beslist dat de gezegde milicianen in verlof zullen gezonden worden, zoodra zij zullen geleerd hebben zich van hunne wapens te bedienen, en maar zullen teruggeroepen worden, als de omstandigheden het vereischen. »

De wapening der forten van Antwerpen is thans voltooid.

De gebuwde milicianen, behoorende tot de klassen van 1861 en 1862 zijn naar huis mogen terugkeren.

Gisteren was er weer te Antwerpen eene groote troepen beweging, uit hoofde der opbreking des kampen van Beverloo. Elf batailjons van verschillende wapens zullen zich bij het leger van Antwerpen komen voegen; reeds zijn de kampaniers en het 12^e linie aangekomen en naar Wilrijk getrokken, alskook het 4^e batailjon van 3^e jagers te voet, dat zich recht naar Hove en Edogem heeft begoven. Het legercordoon rond het verschanst kamp zal met 4000 man vermeerderd worden.

De boeren der omliggende dorpen schijnen er niet om te klagen te hebben en de soldaten gedragen zich tot hertoe braaf.

Oorlogsberichten.

Er zijn in Frankrijk geene partijen meer. Al de barten, zeggen de fransche dagbladen, kloppen gelijkstemmig voor het vaderland. Er zijn reeds 112,000 vrijwilligers en de aanwervingen duren voort. De mobiele garde, de familiesmarten vergetende, trekt moedig naar de grens, en een leger van 260,000 man bevindt zich vol geesdrift voor den vijand. Men heeft nooit, getuigen verder de dagbladen van Frankrijk, iets dergelijks gezien, tenzij in 1792 als de lichting in massa gebeurde voor de overweldigende grenzen. Dezelfde geesdrift heerscht onder het pruisische leger. Het zal een hardnekkigen strijd zijn op leven of dood.

De *Figaro* zegt dat de russische dagbladen zeer goede artikels behelzen ten voordeele van Frankrijk. Rusland heeft officieel verklaard, zoo men weet, onzijdig te zullen blijven. De keizer Alexander schijnt persoonlijk op goeden voet te staan met generaal Fleury.

De fransche dagbladen denken overigens dat al de mogendheden hun gunstig zijn. Aldus zeggen zij dat Holland en Zwitserland hun toegenegen zijn. In hunne bewapeningen zien zij eene waarborg voor Frankrijk. Wij gelooven dat zij in de bewapeningen van deze mogendheden niets anders zouden moeten zien dan den vurigen wensch om hare onafhankelijkheid te bewaren.

Men schrijft uit Straatsburg, 21 juli :

Men schijnt in den tegenwoordigen oorlog niets aan het toeval te willen overlaten. Alles gebeurt met kalmte. De ongeluksvogels zeggen, met traagheid; ik zeg met eene overgrote orde. Men moet zich in het midden bevinden waar die groote samentrekking van soldaten gebeurt, om te zien wat er noodig is, om te zeggen, « gaat nu naar Pruisen, het overige zal volgen. »

Een der treffende feiten, welke ik aan te halen heb, in eene samentrekking van troepen, is de oprechte broederlijkheid welke onder de soldaten heerscht. Hier is er een die zijn kamerad niet meer gezien heeft sedert den Krimoorlog, dien niet meer sedert Afrika, geen niet meer sedert Italië, een andere niet meer sedert zij de school verlaten hebben. Handdrukken en omhelzingen volgen op die ontmoetingen.

Ons leger is eene groote familie, en wat ik gezegd heb, is zoo veel toepasselijk op de hoogste als op de geringste rangen.

Gisteren avond hebben de burgers het detachement pontonniers, dat hier sedert 30 a 40 jaren garnizoen houdt, en nu naar Metz gezonden wordt, willen vergezellen. Dit detachement was hier zoo goed ingeburgerd, dat er sprake van is geweest, kolonel Fiévé tot lid van den raad te benoemen. Het muziek dat voorop ging, speelde de *Marseillaise* van de kazerne tot den spoorweg. Duizende burgers gingen mee, wuifden met zakdoeken en hoeden en zongen in koor: *aux armes citoyens...*

De Elzas is inderdaad vol geesdrift. Indien von Bismark zulks zag, zou hij het dwaze denkbeeld laten varen, dat Straatsburg eene duitsche stad is, omdat men er duitsch spreekt (?) De toeuichingen werden hier dezen morgen hernieuwd, bij de aankomst van het 47^e linie regiment en dezen nacht toen het 12^e jagers arriveerde. Het 3^e zouaven en 3^e turcos kampieren in den omtrek.

Er zijn hier mitrailleses aangebracht. Ik heb mijn eerewoord verpand, u er niets van te zeggen en ik houd het; maar na het eerste gevecht, wanneer zij zullen gewerkt hebben, heeft men beloofd mij van mijnen eed te ontslaan. Al wat ik u zeggen kan is dat elke divisie eene batterij heeft, en dat men waarlijk van die uitvinding zal kunnen zeggen: « Zij heeft wonderen verricht. »

Dezen avond moesten hier stoomkanonneerbooten aankomen, het is officieel aangekondigd.

De troepen zijn vol vuur en geesdrift. Aan alle kanten zingt en roept men: Weg met Pruisen!

De keizer zal zich eerst heden donderdag naar het leger begeven. De keizerin, welke eene uitstapje naar Cherbourg heeft gedaan, is voornemens insgelijks het Rijnleger te bezoeken.

Te Straatsburg herscht groot gebrek, ten gevolge der drij kampen, die er zich bevoorraden alsook door de schielijke stakingen der toekendigen uit Baden.

De buitenlieden, die bezig zijn te hooven, zijn van weinig hulp. Te Metz is de bevoorradung betog verzekerd; de beenhouwers toonen er de meege vaderlandsliefde en doen alles wat mogelijk is om in den toestand te voorzien.

Straatsburg, 23 juli.

Aangekomen: Maarschalk Mac-Mahon, Wolff, intendent-generaal; Raoult, divisie-generaal; Forgeot, artillerie-commandant. Men verwacht de generaal Saint-Sauveur, groot-prevost.

De dienst der mitrailleses zal gedaan worden door de Turcos, die allen op hunnen post zijn.

« Forbach, 24 juli.

« Het gebrek woedt op eene wreede wijze in de ongelukkige pruisische provincien, die tegen Frankrijk palen. Een pond zout wordt aan 60 centiemen en 4 ponden brood aan een frank verkocht. 't Is dus met de afgrijslijkste ellende dat de burgeroorlog uitbarst. Mochte de vrede weldra gesloten worden. Helaas! wat vragen wij? Wij snakken reeds naar het einde van den oorlog en hij is nog niet begonnen. »

Volgens den *Gaulois* is de koning van Pruisen sedert gisteren in zijn hoofdkwartier aangekomen.

Saarbrücken, 24 juli.

Nog een woord over Gersweiler: er zijn in de schermutseling 10 man en 1 officier gevallen. De Franschen hebben zich in Gersweiler zeer welvoegelijk gedragen; ze vroegen bier en brood, en betaalden daarvoor 1 franc voor het brood, en 50 cent. voor eene flesch bier. In andere kleine bezoeken, rekwireerden zij; ditmaal betaalden zij de « bock, » zooals in het parizer officiers-koffhuis, café *Helder*.

Overigens is hier alles zeer duur, en er is gebrek aan geld.

Men spot voortdurend met den chassépot; als de *mitrailleses*, zegt men, zoo wijd schiet als dit geweer — wier onzekerheid in het mikken bestatigd te hebben — zullen de Franschen al onze leeuwerikken in de lucht doodschieten....

Overigens... wij zullen zien.

Uit den Over-Rhijn wordt bericht, dat de Franschen nog niet vaardig zijn. De hitte is overgroot en hindert de manoeuvres.

Men meldt uit Munchen, dat al de prinsen van het koninklijk huis aan den oorlog zullen deelnemen. Prins Luitpold is reeds naar het pruisische hoofdkwartier vertrokken.

Men leest in den *Impartial du Rhin*, van 24 juli :

« De prins van Pruisen, welke het opperbevel over de zuiderlijke legers voeren zal, moet reeds te Munchen aangekomen zijn, of, volgens de laatste berichten, werd hij er elken oogenvblik verwacht. Generaal von Falkenstein bevindt zich reeds sedert eenige dagen in de hoofdstad van Beieren. Te Stuttgart wordt insgelijks een pruisisch generaal verwacht. »

« De beide legerkorpsen van Beieren en de 16 eerste bataillons der landwehr (er zijn er 32; doch men heeft slechts de helft er van gemobiliseerd) zullen, zegt men, een effectief van ongeveer 100,000 man uitmaken. In het *minimum* genomen, zullen er *derien dagen* noodig zijn om de beiersche troepen te mobiliseeren. Het kontingent der stad Munchen, zooewel van het werkelijk leger als van de landwehr, zal 7000 man uitmaken. »

Mgr de aartsbisshap van Parijs, heeft in al de kerken van zijn diocese laten afkondigen, dat er elke week eene mis, voorafgegaan van den *Veni Creator*, zal gecelebreerd worden, ten einde Gods zegen over ons dapper legé af te smeeken.

De prelaat heeft in zijne hoofdkerk de eerste mis met dit inzicht gecelebreerd.

GEVECHT TE NIEDERBRONN.

Er is gemeld, dat er een voorpostgevecht te Niederbronn heeft plaats gehad. Ziehier hoe dit gevecht wordt aangekondigd:

« De badensche troepen hebben eene verkenning op 't fransch grondgebied gedaan, alwaar zij generaal Bernis, aan het hoofd van het 12^e regement jagers hebben ontmoet. Het gevecht is schitterend geweest; de badensche troepen zijn achteruit geslagen, latende in onze handen een *angelsch* (?) officier gedood; een badensch officier gekwetst; twee officiers en vier ruiters gevangen genomen en verder een groot getal paarden. »

Men zal opmerken dat het 12^e jagers nog voor eenige dagen geleden in garnizoen te Parijs lag. Het *Journal Officiel* spreekt van geen engelsch officier zooals hooger het genoemd blad. Het zegt als volgt:

« Inderdaad, op eene halve uur afstand van onze liniën, ontmoette het eskadron van het 12^e jagers, aangevoerd door generaal de Bernis, een eskadron badensche troepen, chargeerde het, doodde of kwetste al zijne officieren, maakte eenige krijgsgevangenen en overmeesterde verscheidene paarden. »

« Het gevecht was kort, doch schitterend geweest. »

HET GEVECHT TE GERSWEILER.

Saarbrücken, 23 juli.

Zoo het schijnt had men in den nacht van 22 op 23 lucht gekregen in SaarLouis, dat de vijand in dien omtrek, een slag wilde wagen. 't Was zoo. Het dorp Wehrden werd spoedig bezet, en inderdaad de vijand wilde de brug aldaar passeeren. De Pruisen ontvingen de Franschen zeer kalm en dreven hen terug in het bosch, tegen Clarenthal.

Dezen morgen omtrent 9 1/2, trokken drie kompagnieën Franschen van Krughutte naar Gersweiler. Ook deze werden, door de Pruisen, die bij de spoorwegbrug van Burbach stonden, terug gedreven en richtteden zich op Gersweiler en Ottenhaufen, om een anderen overgang te zoeken. 't Schijnt zeker, dat deze heden of morgen, door alle middelen zal geforceerd worden.

De kogels der Franschen dragen zeer wijd (van generij des linker Saar-oevers naar Burbach) zoo wijd dat zij, op dien grooten afstand, eenen in het dorp voor zijn huis staanden boekbinder, aan het voorhoofd wondden en doodden. Een andere burger werd door eenen chassépot-kogel geschraamt, die het voorwerp als een aandeken in zijnen zak borg.

Niemand van onze soldaten werd geraakt. Men verwacht zich echter dezer dagen aan eenen inval.

Een origineel kameraal hebben wij gevonden in den engelschen kapitein Seton, van het 102e regiment. Kapitein Seton kwam van Kreuznach, waar zijne vrouw de baden nam, en liet zich bij het 40^e regement attacheeren.

Kapitein Seton is een man die het gevaar met veel zielerust te gemoet gaat. Hij draagt het engelsche uniform. Met hem verschenen twee andere engelsche officieren, die zich aan hetzelfde regiment verbonden.

Kapitein Seton vertrouwde zijne vrouw, toen hij Kreuznach verliet, aan eenige familie vrienden met welke zij naar huis zal terug keeren. Hij is nu naar Kreuznach gereisd om afscheid te nemen van zijne echtgenote, ten einde bij het eerste kononvuur tegenwoordig te zijn.

Metz, 22 juli.

Het is zeker, de keizer komt niet naar Metz. Men wijt die verandering van plan toe aan de houding der Metzénaren, die wel wenschen dat Frankrijk roemrijk uit den oorlog komt, maar daarom juist geenen geesdrift aan den dag leggen. De bewoners nemen den oorlog aan, omdat zij hem niet kunnen afweren.

Ik bezocht dezer dagen Forbach, gansch op de fransche grenzen gelegen. Een kleine afstand scheidt daar de twee legers van elkander. De troepen zijn er altijd op het *qui vivo* gereed om zich tegen de uitvallen der Pruisen te verdedigen. Drie dagen geleden naderde een Uhlaner-officier, de fransche voorposten en schoot met zijnen revolver op een franschen kolonel, die insgelijks weder schoot. Beide schoten waren nutteloo.

Eergisteren moest eene fransche patrolle 't geweervuur onderstaan van Pruisen, die in hinderlaag waren. Gelukkig waren de Franschen buiten schot. In den avond van den zelfden dag werd een fransche schildwacht doodgeschoten.

Den volgenden dag, om 3 uren in den namiddag, troomde men alarm; gansch de divisie kwam onder wapens. Het was een valsch alarm. Vandaag echter heeft eene ernstige schermutseling plaats. De Pruisen zijn in Carling, een dorp met 500 inwoners gekomen, en werden door de jagers te voet achteruit gedreven, op het oogenblik dat de jagers te paard verkenningen deden op pruisisch grondgebied.

Terselfder tijd naderde een deel van het kamp, tot op 8 kilometers des grenzen, dat is te zeggen tot boven Styring, waar de veldbatterijen staan. Dat zijn de gewone toebereidselen voor groote botsingen. Zal dit spoedig plaats hebben? Niemand weet het. Overigens, lang kan de aanval niet meer uitblijven.

De soldaten worden ongeduldig en te Forbach murmureert de soldaat. Er heerscht daar eene versmachtende hitte, en de tenten en schuilplaatsen zijn er niet overvloedig. Het water begint overal te ontbreken. In den omtrek van